

„BEER or BEAR ?”

Panyi Norberttel, a Természettudományi és Technológiai Kar 3. éves, földtudományi BSc. szakos hallgatójával beszélgettem, aki egyébként a Kossuth Lajos Kollégiumok Kulturális Bizottságának alelnöke, és igazi világjáró. Elég sok országban megfordult már, többek között az előző nyáron kipróbálta magát az Egyesült Államokban is.

EÉ: A világ mely országaiban jártál már korábban?

Vettem már részt csereprogramban, Olaszországban, Milánóban. Többször nyaraltam már külföldön, vagy éppen csak a testvéreimet látogattam meg Írországban. Pár héttel ezelőtt pedig egy skandináv körútról tértem haza. De nagyrészt az európai kontinens országaiban fordultam meg.

EÉ: Hogyan jött az ötlet hogy idén nyáron az USA következik?

Már gyerekkorban sokat hallottam és álmodoztam az Egyesült Államokról, édesapám már kétszer is kint volt korábban és miután több szervezetenél érdeklődtem, találkoztam a CCUSA-val és rádöbbenem mennyire könnyű és egyszerű az ő programjaikkal kijutni.

EÉ: Pontosabban milyen lehetőséget kínált a szervezet?

Két olyan programjuk volt, ami közül lehetett választani, és első nekifutásra én a könnyebb és biztonságosabb programot választottam. A megelőző években dolgoztam már itthon olyan helyeken, amiknek a tapasztalatait könnyen tudtam kamatoztatni kint. Pontosan tisztában voltam, azzal hogy ez mivel jár együtt, és mivel én magam is szívesen lettem volna kiskoromban táborozó, főleg egy amerikai táborban, így szinte magától adódott az ötlet hogy a gyerektáboros programot válasszam.

EÉ: ...és milyen táborba kerültél?

A Massachusetts állambeli Springfield városához közeli egyik vallási táborába kerültem. Itt töltöttem el 9 hetet 2 másik magyar lánnyal együtt, akikkel egyébként a reptéren találkoztam először, de amúgy a tábor teljesen nemzetközi volt, Európa szinte minden államából voltak diákok.

EÉ: Hogyan érzeted magad a táborban?

Először is nagyon jó érzés volt, hogy a gyerekek tudták hol van Magyarország, sőt akadtak olyanok is, akik magyar felmenőkkel büszkélkedtek. A legjobb érzés mégis az volt, amikor fővárosunk szépségeiről meséltek, illetve említették, hogy ide szeretnének jönni

tanulni a kiváló debreceni orvosképzésünk miatt. Ilyenkor érzi igazán az ember, hogy van mire büszkéek lennünk, nekünk magyaroknak.

EÉ: Mivel telt a szabadidőtök?

A pihenés és a szórakozás mellett többször kirándultunk Bostonba, és egyszer felfedeztük az 1956-os magyar emlékművet, amelyet még John F. Kennedy állíttatott a forradalom első évfordulójára.

EÉ: Mit csináltál a tábort követően?

A szerződésem 9 hétre szólt, de én még maradtam 2 további hétre a táborban dolgozni némi extra zsebpénzért, majd ezt követően New Yorkban töltöttem el egy teljes hetet teljesen egyedül. Itt ellátogattam a magyar negyedbe, voltam a Szabadság –szobornál, a Brooklyn-hídnál, az Empire State Buildingnél, de a legnagyobb álmom a Times Square-en való sétálgatással vált valóra. Az egész nyár tekintetében ez volt a legnagyobb élmény.

EÉ: Idén tervezed, hogy újra kimész?

Már számolom a hónapokat visszafelé. Viszont idén nem a táborba szeretnék visszamenni, mivel érzek magamban akkora erőt és nyelvtudást, hogy most már a szervezet másik programját is kipróbálom. De most már nem egyedül vágok bele, hanem viszem a barátaimat is magammal.

EÉ: Végezetül, mennyire érzed hasznosnak a kint töltött időt?

Például ha valaki megszólít angolul, akkor már nem kérdés számomra, hogy a sörről vagy épp a barnamedvékről kérdez, de félretéve a tréfát az angol tudásom nagymértékben fejlődött, mondhatnám hatványozódott. Tehát ilyen szempontból nagyon hasznosnak ítélem. Illetve a 3 hónap alatt nagyon sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam, amelyek még a hasznomra válhatnak.

A cikket készítette: Marozsán Gergely
a DEHKB megbízásából